Rádiouhlíková metóda :)

Metóda datovania, pri ktorej určujeme vek pomocou rádioaktívneho izotopu uhlíka ^{14}C. Používa pri určovaní veku objektov organického pôvodu, obsahujúcich uhlík (C). Jej princíp spočíva v meraní pomerov izotopov uhlíka zabudovaných v tkanivách organizmov.

Rádioaktívny izotop uhlíka vzniká pri reakcií vzdušného dusíka $^{14}N \rightarrow ^{14}C$, za prispenia kozmického žiarenia. Izotop uhlíka ^{14}C absorbujú do svojich buniek všetky živé organizmy a s ním absorbujú taktiež stabilné izotopy ^{12}C a ^{13}C. Prísun uhlíka sa skončí po smrti organizmu a existujúci ^{14}C sa postupne stráca vďaka rádioaktívnemu rozpadu (polčas rozpadu uhlíka ^{14}C je približne 5730 rokov). Vek sa zisťuje meraním zostávajúceho ^{14}C v pomere k celkovému množstvu uhlíka. Má primárne využitie v archeológií, pretože umožňuje datovať vzorky maximálne 50-70 000 rokov staré.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania